Sønderjylland.

De nordslesvigske Lærere, som til gennemgaa et Kursus i København, og hvoraf en Del begyndte forleden har haft et ikke ringe Besvær for at komme af Sted. Den tyske Regering gjorde ganske vist ikke saa mange Opbævelser, men des flere gjorde de altyske Embedsmænd i Nordslesvig, som har med Skolevæsenet at gøre. Disse overordnede Mænd i Skolevæsenets Tjeneste i Nordslesvig har været villige Redskabern i Tvangsfortyskningens Tjeneste. Saaledes har Kreds Ekoleinspektøren i Aabenraa, Schacht er hans Navn, paa det kraftigste sat sig imod de nordslesvigskeLæreres Kursus i Dansk. Da Schacht erfarede, at et saadant Kursus skulde afholdes, erklærede han, „at hvis nogen Lærer vilde søge om at komme med dertil, vilde det være den frækkeste Anmodning, han endnu havde set. Orlov til at rejse faar ingen, og skulde nogen alligevel rejse, saa har jeg vel endnu saa megen Magt, at jeg inden 14 Dage vil kunne give vedkommende sin Afsked."

Sønderjyllands Invalider. En sørgelig lang Liste. Ved en af det sønderjydske Ministerium foretaget Optælling viser det sig, at der alene i 1. Zone er over 3000 Krigsinvalider foruden henved 7500 Enker og faderløse, der ogsaa tiltrænger offentlig Forsorg. Tallene for de enkelte Kredse ser saaledes ud:

Haderslev Kreds: 1324 Invalider, 415 Enker og 2125 Børn. Aabenraa Kreds: 423 Invalider, 293 Enker og 2125 Børn. Sønderborg Kreds: 584 Invalider, 389 Enker og 1477 Børn. Tønder Kreds: Ca. 700 Invalider og ca. 1500 Enker og Børn.

Man havde regnet med, at der alene til Understøttelser til Invaliderne vilde medgaa en Million Mark aarlig, men det vides nu, at man alene i første Zone maa regne med en aarlig Understøttelse paa henved 5 Millioner Mark. Det er ganske vist den tyske Stat, der skal udrede Pengene, men Danmark kommer til i hvert Fald foreløbig at lægge Pengene ud.

Overfor sønderjydske Repræsentanter har Minister H. P. Hansen lovet, at man saa vidt muligt vil søge at skaffe Invaliderne Pladser indenfor Jernbanevæsenet og andre offentlige Institutioner. Endvidere vil man oprette Skoler, hvor Invaliderne kan faa Lejlighed til at lære passende Erhverv.

Jordefærd. For et Par Dage siden, skrives der den 24. Sept., jordedes paa Hygum Kirkegaard Rentier Rasmus Boysen fra Hygum. Afdøde blev i 1864 taget til Fange og tilbragte henved et Aar i Magdeborg som Krigsfange.

F. D. F. i Sønderjylland. Den første Afdeling af frivilligt Drenge-Forbund i Sønderjylland er i disse Dage skrives der 26. September, blevet oprettet i Sønderborg. Der er dannet en lokal Bestyrelse, og Indmeldelsen af Drenge er allerede i fuld Gang. Man beder „gamle Drenge" fra F. D. F. Landet over, saafremt de endnu har deres hvide Bluse, at give den til denne første Afdeling i Sønderjylland.

Anset Sønderjyde død. Fra „Natt"s særlige Korrespondent — Flensborg, den 1. Okt. En kendt og anset Foregangsamnd paa Vesteregnen, Frederik Høyberg, tidligere Ejer af „Nørmark" ved Visby, døde i Dag, 86 Aar gammel.

Høyberg var det sidstlevende Medlem af den nordslesvigske Deputation, der i 1864 sendtes til Paris for at bede Kejser Napoleon søge at mildne Krigens Ulykke for Sønderjylland.

Sønderjydsk Fond. En storstilet Gave fra danske Farmere i Buenos Aires.

Den sønderjydske Fond meddeler: Fra det kgl. Gesandtskab i Buenos Ayres har Den sønderjydske Fond gennem Udenrigsministeriet modtaget telegrafisk Meddelelse om, at danske Farmere i Provinsen Buenos Aires har i Sinde at give Fonden en storslaaet Gave, bestaaende af ca. 200 svære argentinske Trækheste. Fondens Forretningsudvalg har med Glæde modtaget denne Meddelelse og har allerede indledet Forhandlinger om den nærmere Ordning med Hestenes Oversendelse hertil.

Sønderjydsk Fond. Som bekendt har „Den sønderjydske Fond" i nogen Tid sendt Fødemiddelpakker som Gave til de paa Flensborg Lazaretterne henliggende saarede sønderjydske Soldater, Fonden har herfra modtaget mange hjertelige Takskrivelser fra de saarede, og senest har følgende Tak paa Tysk været indrykket i et tysk Flensborger-Blad. I Oversættelse lyder den:

„En menneskevenlig Gerning. Atter er derfra „Sønderjydsk Fond" beredt os en stor Glæde, idet vi gentagne Gange har faaet en Pakke med udmærkede Levnedsmidler tilsendt. Vi føler os for denne menneskekærlige Gerning forpligtet til stor Erkendtlighed og vilde gerne ad denne Vej udtale vor hjerteligste Tak til de ædle Givere. Samtidig vilde vi ogsaa gerne protestere imod den fra en vis Side ofte ytrede Mening, at disse Velgerninger skulde forpligte os overfor Danskheden, og vi lægger Vægt paa at slaa fast, at disse Pakker er blevet tildelt enhver Patient uden at spørge, om hans Sindelag var dansk eller tysk. Vi anser denne Gave som en Handling dikteret af ren Menneskekærlighed og ved at skatte den i Overenssemmelse hermed.

Patienter paa Reservelazarettet i Flensborg."

Sverrig og det sønderjydske Spørgsmaal. Gøteborg, Mandag den 22. Sept.. Den danske Professor H. Olrik holdt i Aften efter Indbydelse af „Den nordiske Forening" et Foredrag her i Byen om Emnet: Sønderjyllands Genforening med Danmark. Taleren sluttede sit Foredrag, der blev paahørt med stor Opmærksomhed, med en Tak til det svenske Folk og de svenske Blade for den Forstaaelse de havde vist for den danske Nationalitetskamp i Sønderjylland.

Færøerne og Sønderjylland. En Hilsen til Kongen. Thorshavn, Onsdag. den 24. Sept., Lagstinget har sendt følgende Telegram til Kongen:

Lagtinget tillader sig paa Færingernes Vegne at udtale sin dybtfølte Glæde over, at det danske Folks nationale Forhaabninger om Genforening med den dansksindede Del af Sønderjylland nu gaar i Opfyldelse.

En tysk Stemme om Nordslesvig.

Af Prof., Dr. Østrup.

Den vægtige Fordømmelsesdom, der udtaltes over Bourbonnerne: de havde i Ulykkens Aar intet lært og intet glemt—, den synes ogsaa at skulle gælde vore Dages Tyskland. Der var vel dem, der troede, at efter den 9. November 1918 var det tyske Folk blevet et ganske andet end i Hohenzollerntiden, og det har heller ikke manglet paa Forsikringer i denne Retning fra Tyskerne selv; Kravet om mildere Behandling af den overvundne støttede sig ikke mindst paa den gentagne Paastand om, at nu var det tyske Folk blevet ganske andre — og bedre Mennesker end før; nu troede man ikke mere paa det tyske Sværds gammeltestamentlige Kulturmission, men paa det Wilsonske Evangelium om Folkenes Ligeberettigelse og Nationaliteternes Selvbestemmelsesret.

Desværre — baade for det tyske Folk og dets Omgivelser — viser det sig imidlertid mere og mere, at med denne Omvendelse er det kun saa som saa, og navnlig hvad angaar det sidstnævnte Punkt, Troen paa Wilsons fjorten Dogmer. Tydelige Beviser herpaa foreligger i den tyske Offentligheds Stilling til det sønderjydske Spørgsmaal. Det er ikke blot den alttyske og den konservative Presse, der udtaler sig herom i 1919, ganske som om vi endnu skrev 1913; ogsaa fra anden Side foreligger der Udtalelser, der gaar ganske i samme Retning.

Jeg har liggende for mig et Flyveskrift, af den bekendte Publicist, Dr. Paul Michaelis; der hedder: „For Grænselandet i Nord (Um die Nordmark). Den truende Sønderrivelse af Slesvig-Holsten". og det er udsendt af det store Berliner-Forlag Hans Robert Engelmann, der blandt andet giver sig særligt af med politisk Litteratur. I dette Flyveskrift drages med historiske og økonomiske Argumenter til Felts mod den i Versaillesfreden stipulerede Folkeafstemning. Forfatteren søger at bevise, at Nordslesvig ikke kan og bør høre til Danmark, da det er en integrerende Del af Slesvig-Holsten, endvidere, at Afstemningens Regler er uretfærdige, og at Afstaaelsen vil blive til Skade for Befolkningen selv.

At Tyskerne vil værge deres Land paa alle Maader, ogsaa med litterære Vaaben, er kun rigtigt og rosværdigt; men at de i Bestræbelserne for at reducere det tyske Riges Formindskelser — hvilket jo straks er noget andet — til det mindst mulige, griber til at forfalske historiske Kendsgerninger og gentage forlængst modbeviste Paastande, det kan kun forbavse og forarge, samtidigt med at det lader ane, at Omvendelsen af 1918 til den nye Tro ikke er trængt synderligt dybt ind.

Nogle Citater af det nævnte Flyveskrift vil tilfulde bevise det her sagte:

I det første Afsnit, der bærer den betegnende Oversgrift „For evigt udelt" — det er de kære, kendte Toner — hedder det om Sønderjydernes Sprog (Side 3): „Denne (de danske Bønders) Dialekt er saa forskellig fra det egentlige Danske, at den nordslesvigske Bonde, naar han skgøre sig forstaaelig for en Dansk fra Øerne, maa betjene sig af det tyske Sprog, der forstaas af alle."

Og om de historiske Forhold siges der (Side5): „Om Slesvig-Holstens Beboere stod under dansk eller tysk Overhøjhed, stedse bevarede de Følelsen af indre Samhørrighed — Hvem der er kommet i nærmere Berørring med Befolkningen, ved, at Slesvig-Holsten ogsaa fremdeles maa forblive en Enhel, hvis det skal gaa efter den indfødte Befolknings Ønske. Ligesom indtil for tusind Aar siden Kongeaaen har dannet Grænsen mod Danmark, maa ogsaa endnu den Dag i Dag det havomflydte Lands naturlige Delingslinie mod Nord søges her."

En saa dristig Venden op og ned paa de mest iøjnefaldende sproglige og historiske Kendsgerninger skulde man i vore Dage dog næppe have tænkt mulig. Og disse Usandheder udtales med en rolig Suffisance, der ligefrem giver sig en Mine af Sagkundskab. Forfatteren har selv været paa Stedet, undersøgt Forholdene og loddet Stemningen; han ved deraf, at Sønderjyderne hverken taler eller forstaar Dansk, at den danske Nationalitets aartusindgamle Grænse er Kongeaaen (hvorfor egentlig ikke hellere Limfjorden?), og at Nordslesvigs Følelse af Samhørighed med Holsten er Befolkningens dybeste og stærkeste Følelse!! Hvad skal man mene og tænke om sligt? Enten taler Forfatteren saa, fordi han ikke ved bedre, og saa begaar han en litterær Forbrydelse, fordi han drister sig til at tale med om Ting, som han ikke har midste Anelse om, eller ogsaa taler han — og det maa man jo fornuftigvis antage — mod bedre Vidende, og saa begaar han den Forbrydelse, for hvilken det Tyskland, som man troede tilintetgjort med Krigen, ellers har bødet haardt nok, at anvende Løgnen i politiske Formaals Tjeneste.

I sin agitatoriske Fremstilling arbejder Forfatteren ogsaa med andre Midler end Fordrejelser af aabenbare Kendsgerninger. Han polemiserer imod, at de af Ententen fastsatte Afstemningsregler giver de udviste Stemmeret og skriver herom (Side7), at ogsaa de for Forbrydelser udviste Personer derved har Ret til at være medbestemmende om Nordslesvigs Skæbne! Et sligt polemisk Ræsonnement vover denne Forfatter virkeligt at byde en tænkende Læser; eller har han maaske ment, at til hans egne Landsmænd kan enhver agitatorisk Frase være god nok? I sin Ilfærdighed undgaar han heller ikke Selvmodsigelser; han paastaar (Side 10), at det er ækle Spekulanter og Gullaschgrossere der for at redde deres Krigsfortjeneste koketterer med Tanken om en Forening med Danmark, og at den tyske Sag i Nordslesvig ikke maa nedværdiges ved Valutaspekulationer og umiddelbart derefter forklarer han længere nede paa samme Side, at Hensynet til Markkursen gør det til en Nødvendighed for alle Nordslesvigere at stemme tysk. Her er jo netop den Valutaspekulation, som siges at være nedværdigende for den tyske Sag!!

Foruden at ville lokke Nordslesvigerne med økonomisk Fordel, eller rettere, med Undgaaelse af økonomisk Tab, søger Forfatteren ogsaa at true (Side 7), „En Løsrivelse af det nordlige Slesvig fra det tyske Rige saa vel som fra det øvrige Slesvig-Holsten vil betyde en Uret mod de der boende Tyskere og tillige et Brud med en hidtil uantastet historisk Tradition (det er igen „op ewig tosamen ungedelt", der søpger i Forfatterens Hjerne). Den Tilvækst, som Danmark kunde faa (Forfatteren, der klynger sig til det svageste Haab, ynder at tale i hypotetiske Konjunktiver), den vilde blive af højst tvivlsom Værd. Der vilde i det lille Land, som ikke ellers foruroliges af nationale Modsætninger, dannes en tysk Irredenta, som umuligt kunde bidrage til en indre Styrkelse."

Denne Sætning har særligt Bud til de Kredse i Kongeriget, som tror at kunne stemme Tyskerne mildere ved at nedsætte de danske nationale Krav til et Mindstemaal. Her faar vi at vide, hvori dette Mindstemaal efter tysk Opfattelse skal bestaa: Grænsen ved Kongeaaen, ellers kommer der en tysk Irredenta!

Dr. Michaelis' Flyveskrift er ikke blot i denne Ytring, men baade i hele sin Tendens og i sin Forfalskning af Kendsgerning typisk. Det forkynder (Side 2) Bekendelse til „den demokratiske Tanke, der tillige er Tanken om Forsoning og Forstaaelse". „Men," siges der samtidigt, „fra dansk Side kan man ikke bekvemme sig til at lade det Forbigangne være glemt" (!).: Efter Forfatterens Mening (Side 15) sker Princippet om Nationaliteternes Selvbestemmelsesret tilstrækkelig Fyldest gennem den nye, tyske Forfatnings Paragraf 113, der sikrer de Befolkningsdele i Riget, der taler et fremmed Sprog, Frihed i deres folkelige Udvikling og Benyttelse af Modersmaalet. Og noget tilsvarende, siger han, tør man næppe vente sig for dem, der kommer til Danmark!

Saaledes taler en med Liberalisme skiltende tysk Forfatter i det Herrens Aar 1919, Aar 1 efter Verdenskrigens Afslutning og efter den tyske Nations Omvendelse fra Hohenzollertidens politiske Afgudsdyrkelse!!

Kvitteringer.

Japanmissionen.

Før kvitteret se Kbl. Nr. 44	$3561.42
Cordova, Nebr., Børnenes Offer	5.70
Verona, Nebr., Børnenes Offer	3.80
Terminal, Calif., Hans Nielsen	25.00
Greenfield, S. Dak., Mrs. Emilie N. Hansen	5.00
Blair, Nebr., Wm. Bernstrup	2.00
Audubon, Ia., (Byen) S. S. en Kollekt	14.84
„ „ Hedningemissionsforeningen	22.75
Tilsammen	$3617.76
Underskud i denne Kasse	$3043.34

Indianermissionen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 44	$1410.00
Terminal, Calif., Hans Nielsen	5.00
Blair, Nebr., Wm. Bernstrup	2.00
Omaha, Nebr., Ole Olsen	16.00
Tilsammen	$1433.00
Overskud	$191.19

Indremissionen.

Før kvitteret se Kbl. Nr. 44	$1583.15
Terminal, Calif., Hans Nielsen	5.00
Tilsammen	$1588.15
Overskud	$348.15

Alderdomshjemmet:

Før kvitteret se Kbl. Nr. 44	$73.24
Portland, Oregon, Hans Hansen	15.00
Blair, Nebr., Wm. Bernstrup	2.00
Tilsammen	$90.00

Utahmissionen.

Før kvitteret se Kbl. Nr. 44	$1238.84
Terminal, Calif., Hans Nielsen	5.00
Greenfield, S. Dak., Mrs. Emilie N. Hansen	5.00
Portland, Oregon, Offer fra Missionsmødet	14.25
Tilsammen	$1263.09
Underskud	$295.87

Skolekassen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 44	$486.50
Terminal, Calif., Hans Nielsen	25.00
Fresno, Calif., Bethel Mgh., Past. E.S.Rosenberg, A. P. Andersen, Marius Jensen, Andrew Hansen, Christian Jensen, James Enemark, James Larsen, H. C. Larsen, hv. $1; Johan T. Petersen, Hans Hansen hv. $2; Jørgen Hansen $5	17.00
Tilsammen	$528.50
Underskud	$1900.07

Queenslandmissionen.

Før kvitteret se Kbl. Nr. 44	$1531.88
Alameda, Calif., Miss Egedia Petersen	2.00
Portland, Oregon, Hans Hansen	15.00
Terminal, Calif., Hans Nielsen	5.00
Tilsammen	$1553.88

Til Nødlidende i Evropa.

Plainview, Nebr., Hans J. Hansen	$2.00
Kevisville, Alta., Can., Kvif.	20.00
Tilsammen	$22.00

Jødemissionen.

Før kvitteret se Kbl. Nr. 44	$175.00
Terminal, Calif., Hans Nielsen	5.00
Tilsammen	$180.00

Blair, Nemr., den 30. Okt., 1919.

Med Tak modtaget Otto Hansen.

Fra Kredsmissionen.

Wis. Kreds:

Kvf i Denmark, $25.00; St. Johannes Mgh, Saxeville, $34.50; Trefoldigheds Mgh., Denmark, $68.00; Vor Frelsers Mgh., Racine, $50; Nels Nelson, Immanuels Mgh., Racine, $10; Young Peoples League of Wis. $50; Gethsemane Mgh., Racine, $23; Orange Mgh., New Lisbon $26.50; Mgh. i Shennington $6.00; Mgh. i New Lisbon $3.00. Tilsammen $296.00. Før kvitteret for $702.16. Overskud fra i Fjor $148.07. I Alt $1146.23. Udgifter for Aaret $1015.80. Overskud $130.43. Hjertelig Tak. C. P. Nelson,

1506 W. 6th St., Racine, Wis.

Jubilæumsfest og Missionsmøde. St. Peters Menighed, Northfield, Minn., holder 25 Aars Jubilæumsfest og Missionsmøde 9.—11. Nov., 1919. Alle er hjertelig velkommen!

Paa Menighedens Vegne. P. M. Petersen.

Jubilæumsfest og Missionsmøde. Immanuels Menighed, Hazelwood, Minn., holder 25 Aars Jubilæumsfest og Missionsmøde 12.—14. Nov., 1919. — Alle uvedkommende bedes melde sig til N. L. Hansen, Northfield, Minn., R. F. D. Nr. 5 senest den 8. Nov. Alle er hjertelig velkomne!

Paa Menighedens Vegne. P. M. Petersen.

Missionsmøde. Der bliver Missionsmøde i St. Johannes Menighed, Farmington, Minn., 15.—16. Nov. 1919. — Alle er hjertelig velkomne til disse Møder!

Paa Menighedens Vegne. P. M. Petersen.